

[Socialministeren]

hjælp er subsidiær i forhold til ansøgerens families forpligtelser.

I denne henseende er den tyske ordning således betydelig mere restriktiv end den danske.

Vedrørende den danske forsørgelsesforpligtelse kan jeg i øvrigt henvise til mit svar af 4. juli 1989 på spørgsmål nr. S 940 fra samme spørger.

Ad spm. nr. S 1131

Fra justitsministeren er modtaget supplerende svar på et af medlem af Folketinget Glistrup (FP) stillet spørgsmål.

Spørgsmålet, der sammen med det foreløbige svar er optaget i Folketingstidende, forhandlingerne sp. 11864, var sålydende:

Til *justitsministeren* (25/8 89) af:

Glistrup (FP):

»Hvilke lovhjemlede forkøbsrettigheder (køberettigheder) tilkommer stadig det offentlige?«

Supplerende svar (2/10 89):

Justitsministeren (H. P. Clausen):

Justitsministeriet har i anledning af det stillede spørgsmål indhentet en udtalelse fra samtlige ministerier.

Finansministeriet har i sit svar henvist til en skrivelse fra Kongeriget Danmarks Hypotekbank og Finansforvaltning. Heri anføres følgende:

»Der har været tale om to selvstændige områder, hvor der har været forkøbsret, nemlig en del matrikelnumre under Kronborg Teglværk, Helsingør, og i den indre by i København.

For så vidt angår Helsingør var statens forkøbsret hjemlet i en servitut tinglyst den 3. maj 1780 i forbindelse med et salg af den dengang samlede ejendom.

Efter forhandling mellem Finansministeriet og Helsingør Kommune i 1986 blev forkøbsretten til 23 strandparceller overført til kommunen og servitutten afløst for de resterende ejendomme.

For så vidt angår København drejede det sig om ejendommen i Udenbys Klædebo Kvarter, hvor staten i henhold til servitut tinglyst den 2. marts 1733 havde forkøbsret. Servitutten blev tinglyst i forbindelse med Christian VI's salg af ejendommen til interessenter i kalkfabrikken. Servitutten er betinget således, at ved videre-

salg til andre end kalkfabrikkens interessenter skal arealet igen tilbydes kongen.

Efter forhandling mellem Finansministeriet og Københavns Kommune blev det i 1985 besluttet, at påtaleretten/forkøbsretten for 6 matrikelnumre overførtes til kommunen, medens den afløstes for så vidt angår de øvrige omfattede ejendomme.

Staten har således ikke længere forkøbsret på de omhandlede arealer.«

Landbrugsministeriet har oplyst:

»I henhold til § 20 i lov bekendtgørelse nr. 61 af 14. februar 1983 er der forkøbsret til jord for staten til de i § 18, stk. 1, nr. 1, 4 og 5, omhandlede formål.

Det bemærkes, at der i det kommende folketingsår påregnes fremsat forslag til ændring af udlånsloven, således at statens opkøb af jorder og pålæggelse af forkøbsret til fast ejendom i overensstemmelse med regeringens handlingsplan for afbureaukratisering begrænses.

Endelig bemærkes det, at der i § 37 i bekendtgørelse nr. 467 af 22. juni 1989 om statshusmandsbrug m.m. og jordrente er en bestemmelse om, at forkøbsret pålagt landbrugsejendomme eller landbrugsjord og udyrkede arealer efter reglerne i den tidligere statshusmandslovgivning opretholdes.«

Energiministeriet har oplyst følgende:

»1. I henhold til § 19 i lov nr. 293 af 10. juni 1981 om anvendelse af Danmarks undergrund kan energiministeren træffe afgørelse om, at staten eller et af staten ejet selskab skal have ret til at købe indtil halvdelen af en rettighedsindehavers løbende produktion af kulbrinter.

I henhold til samme lovs § 18 har energiministeren endvidere mulighed for at træffe afgørelse om, at produktionsafgift (royalty) skal erlægges i form af indvundne kulbrinter.

2. Efter § 18 i bekendtgørelse nr. 269 af 18. juni 1979 om eneretsbevilling til indførsel, forhandling, transport og oplagring af naturgas har handelsministeren (nu energiministeren) ret til helt eller delvis at overtage fast ejendom, rørledninger og eventuelle yderligere installationer til den bogførte værdi ved bevillingens ophør. Bestemmelsen har hjemmel i § 5 i lov nr. 294 af 7. juni 1972 om naturgasforsyning, der forudsætter, at det i bevillinger fastsættes, hvorledes der skal forholdes med anlæg etableret af bevillingshavere.

3. Bestemmelser svarende til § 5 i lov om naturgasforsyning findes i lov nr. 184 af 20. marts 1918 om udnyttelse af vandkraften i Gudenå,